

Utrecht, St. Catharinakathedraal, Diakenwijding Gauthier de Bekker Feest van de H. apostel Andreas, 30 november 2019

Het is een oude gewoonte in de Kerk om aan de heilige die op de dag van de wijding wordt herdacht, een voor hem bijzondere betekenis toe te schrijven. Dat geldt ook voor de patroonheiligen van de eerste parochies waar de wijdeling wordt benoemd of zijn eigen patroonheilige. Niet een magische betekenis uiteraard, maar betekenis in de zin van een bijzondere voorspraak en inspiratiebron.

Gauthier, je eerste benoeming geldt de H. Kruisparochie in Raalte en de Sint-Lebuinusparochie te Deventer. De heilige Lebuïnus, een monnik afkomstig uit Engeland, meldde zich in 754 bij de toenmalige leider van de Kerk van Utrecht, Gregorius. Deze zond hem onder meer naar de Saksische bevolking in Salland om daar de heidenen te bekeren. Deze opdracht heb ik overigens in jouw benoemingsbrief zo niet geformuleerd. Salland is een van de gebieden in ons aartsbisdom waar de Kerk nog het sterkst is. Lange tijd lag Lebuïnus begraven in een protestantse Kerk, de oude Lebuïnuskerk in Deventer. Later vonden zijn relieken een plek in de Broederkerk te Deventer. Het kan dus allemaal nog goed aflopen.

In twee heiligenlevens van Lebuïnus uit 850 respectievelijk 920 wordt beweerd dat Lebuïnus de inwoners van Salland zou hebben proberen te bekeren tot het christendom met de nodige bedreigingen: als zij zich niet zouden bekeren, dan zou een koning uit een naburig land klaarstaan om hun land te veroveren, te plunderen en te verwoesten en hun krachten in vele oorlogen uit te putten. Dit is nog gebeurd ook toen Karel de Grote aan het einde van de 8ste eeuw de Saksen met geweld tot christenen maakte.

Historici betwijfelen terecht of Lebuïnus dat echt gedaan heeft. Waarschijnlijk betreft het hier inlegkunde achteraf. Ik zou je deze methode in Salland dan ook niet aanbevelen. Hoe pak je het dan wel aan? Over pastorale beleidsplannen wordt veel gediscussieerd en er wordt veel papier aan besteed. Talrijke bomen moeten ervoor worden geveld. Maar het fundamentele pastorale programma ligt al vast. Dit vinden we in het Evangelie. Evenals de apostelen word je een mensenvisser. En mensen vang je voor Christus met het net van het Evangelie. Dit 'vangen' suggereert misschien op het eerste gezicht geweld en vrijheidsberoving, maar is dat allerm minst.

Het 'vangen' van mensen in Evangelische zin betekent dat je in mensen door je verkondiging, de bediening van de sacramenten, je woorden en je daden een zo onweerstaanbaar verlangen naar Jezus opwekt, dat ze niets anders kunnen dan ook op Diens uitnodiging ingaan: "Komt, volgt Mij."

Van jongs af aan heeft Jezus die woorden in jouw eigen hart laten weerklinken. De gelovige ondergrond voor je roeping was gegeven met de gelovige opvoeding door je ouders en deze is aangevuld door de priesters die je bent tegengekomen in de parochies waar je kerkte. Jezus heeft je echter naast je algemene roeping als christen, als volgeling van Hem, ook een bijzondere roeping gegeven om priester te worden. Hiervan werd je je bewust toen je zo'n 13 à 14 jaar oud was en je hebt er gevolg aan gegeven.

Na de afronding van je studie theologie en een gedegen priesterlijke vorming volgt nu een eerste bevestiging van de roeping door de diakenwijding. Als diaken zul je op sacramentele wijze de liefdevolle dienstbaarheid van Jezus tegenwoordig stellen door de dienst van de verkondiging, die van liturgie en de dienst van de diaconale liefdewerken.

Na je priesterwijding over ruim een half jaar zul je Jezus in persoon vertegenwoordigen, in het bijzonder in het vieren van de Eucharistie. Je zult dan Christus' onbloedig kruisoffer onder de mensen tegenwoordig stellen. Dan staat je leven op een speciale manier in het teken van het heilig kruis van Christus, waaraan de andere parochie is toegewijd waarin je benoemd bent.

Waar komt nu, kort samengevat, het Evangelie op neer, dat 'net' dat je als 'mensenvisser' zult gebruiken? Een bondige samenvatting hoorden we in de eerste lezing bij monde van de heilige apostel Paulus: belijden met de mond dat "Jezus de Heer is" en geloven met je hart dat "God Hem van de doden heeft opgewekt." Wij klagen weleens dat we maar weinig tijd krijgen voor de vormselvoorbereiding, maar bij Paulus duurde die nog geen halve minuut.

In mensen het onweerstaanbare verlangen opwekken naar deze Jezus de Heer, die God uit de doden heeft doen verrijzen, dat is de taak die je vanaf vandaag als diaken zult vervullen. Je eigen patroonheilige is in dit opzicht ook betekenisvol. Gauthier, Gualterus of Gualterius is de Latijnse vertaling van de naam Walter, afgeleid van een Oud-Germaans woord dat leider betekent. En de naam van de heilige op wiens feestdag je vandaag wordt gewijd, Andreas, is afgeleid van het Griekse woord voor 'moedig' en 'sterk'. Je hebt leiderskwaliteiten, legt gemakkelijk contact met mensen en met je rustige, moedige, krachtige en weloverwogen optreden kun je veel betekenen voor de mensen die aan je pastorale zorgen zijn toevertrouwd. Leg deze eigenschappen nu in de liefdevolle handen van Jezus, opdat hij er vruchtbaar gebruik van kan maken om bij talrijke andere mensen in hun hart een diep en onweerstaanbaar verlangen te leggen om Hem te gaan volgen. Amen.